

DRAMSKA PREMIJERA NA SPLITSKOM LJETU

Izvrсна 'LizistRATa'

➔ Predstava je u cjelini veoma uspjeta, odaje siguran, promišljen i kreativan rad s jakim antiratnom idejom i dobro odmjerenim elementima komike i tragike

Jasmina
Parić

slobodnadalmacija.hr

Drama je na ovogodišnjem Splitskom ljetu iznjedrila samo jednu premijeru, ali je zaigrala na dobru kartu.

Oko predstave "LizistRATa" okupio se jak, ugledan i provjeren tim koji je predvodio redatelj **Paolo Magelli**, nekada redovit splitski gost koji je postavio neke od antologijskih predstava splitskog teatra. Aristofanov komedija "Lizistrata" s temom seksualnog štrajka kojega organiziraju žene u svrhu iznuđivanja mira među grčkim polisima svojevrsan je prolog, prvi dio izvedbe u kojoj se javljaju i drugi glasovi - Homer, **Predrag Lucić** i **Mate Matišić**.

Ženski je otpor glas slobode

Svi oni progovaraju o ratu koji traje i ne prestaje. Jedno žarište zagasi se, a drugo već plame. Rat, muška igra i posao, tisućama godina poput drevne nemani hrani se ljudskim mesom i suzama, u ratu se obrće novac, ubire krvavo zlato, bujaju ega i lome se karakteri. Do danas mu se nije stalo na kraj. Aristofanov šaljiva i lascivna priča u originalu završava poput bajke, nevjerovatno uspostavljanje mira, sreće

i harmonije.

Te završnice su se **Paolo Magelli** i dramaturginja **Željka Udovičić Pleština**, njegova redovita suradnica, glatko odrekli, a radije su se posvetili suprotstavljanju muškog i ženskog principa, oštroj razmjeni argumenata koji su zastrašujuće prepoznatljivi i opstaju i u našem vremenu. Žena, vele oni, ne upravlja, ne ratuje, ne osvaja i ne kroji politiku jer za to nema znanja. Zauzvrat je zaštićena u svom domu, tobožnjem sigurnom okviru u kome može radati, strahovati i oplakivati. One kažu "doista" muškarcima kojima se u izvedbi nimalo ne laska. Infantilni su, pubertetski nadraženi, isključivi, vole novac i ratne igračke. Ženski otpor u ovom slučaju glas je slobode koji je dugo zrio uz kućna ognjišta. Vrlo promišljeno odabrani su i ostali tekstovi koji poput hladnog tuša padaju na zagovaratelje sukoba. Iz "Ilijade" izdvojeni su samo opisi strašnog umiranja na bojniom polju: neposredno prije no što Sudenice prerežu životnu nit, raskoljene su glave, crijeva surasuta i srca nastrijeljena - a opisane u prvom licu jednine te smrti više nisu ni uzvišene, ni svrhovite. Bolne su i samotne. Antiratna poezija **Predraga Lucića** koja premrežuje izvedbu gorkom satiroj povesve se prirodni ugnijezdila među antičke tekstove; **Lucićev** jezik bogat je i kultiviran, tako da gledatelj koji sla-

Žustri razgovor Predsjednice i Generala

Paolo Magelli inzistirao je u radu s ansambлом na zajedništvu, na timskom radu. Izvedba je tehnički savršena, glumci funkcioniraju kao jedan organizam. Veoma je dobro za mladu generaciju splitskih umjetnika što je imala prilike s njim proći kroz ovakav proces rada

bije poznaje njegov opus možda i neće na prvu opaziti gdje završava antika, a počinje **Lucić**. I obrnuto. Prizor "General" **Mate Matišića** povezo je prošlost i današnjicu; umirovljeni ratnik vuče za sobom svoje demone, ali da sutra zarati nova bi mu krv prostrujala žilama. Nije jedan stari vojskovođa radosno slao mlado topovsko meso na bojišnicu - i tako se krug zatvara. **Paolo Magelli** inzistirao je u radu s ansambлом na zajedništvu, na timskom radu. Izvedba je tehnički savršena, glumci funkcioniraju kao jedan organizam. Veoma je dobro za mladu generaciju splitskih umjetnika što je imali prilike s njim proći kroz ovakav proces rada. Ansambl većim dijelom nastupa kao kor, nadopunjava

se i podržava, "soliranja" su rjeđa kao i suigra dvaju lica. Međutim, čak i ako je u pitanju nekoliko rečenica ili gesta, očito je da su dugo brušene i dobro promišljene.

Fascinantna Petra

Petra Kovačić Botić u naslovnoj ulozi je utjelovljena odlučnost. Ekspresivna, sigurna i jasna, predstavlja provalu zatomljenoga ženskoga glasa. Argumenti, stoljećima nakupljani i promišljeni iz nje izvire poput bujice. Kao Predsjednica u "Generalu" koji se ponavlja triput, diskretno iz službene komunikacije klizi u nervozu. **Nives Ivanković** odlično donosi na scenu zrelu ženstvenost, njezin lik **Kalonike** posebno je životan jer je obojen komikom, a razdiruga dvojbe. **Monika Vučo Carev**, **Katarina Romac** i **Anastasija Jankovska** kao **Beoćanka**, **Spartanka** i **Korinćanka** naznačile su različite tipove žena - od plodne majke do kokete, a **Andrea Mladinić** i **Ana Marija Veselčić** kao profesionalke, odnosno prostitutke u ženski savez donose drskost, neuglađen jezik i zdrav razum. Za to vrijeme muškarci, junaci, **Marjan Nejašmić Banić**, **Zdeslav Čotić**, **Luka Čerjan** i **Stipe Radoja** svađaju se i ginu. Svi likovi više su tipovi nego karakteri, ali muškarci su se mogli opsežnije iskazati u ulozi generala. Repeticija ovog prizora unatoč činjenici da je sva tri puta vrsno izveden zamara, iako ukazuje na to da se ponavlja-

Bravo za Petru Kovačić Botić

General se želi ubiti, Predsjednica je zgrožena

«
Petra Kovačić Botić u naslovnoj ulozi je utjelovljena odlučnost. Ekspresivna, sigurna i jasna, predstavlja provalu zatamljenoga ženskog glasa. Kao Predsjednica u "Generalu" koji se ponavlja tripot, diskretno iz službene komunikacije klizi u nervozu

njem problem otupljuje. Bolestne i opasne stvari postaju nam svakodnevna dosada. **Ivanka Mazurkijević i Damir Martinović Mrle** skladali su glazbu koja je vrlo prirodno pratila predstavu a scenski pokret, osmislio je sam redatelj - dobro je uvježban, ali ne osobito inovativan. Prostor Kašteleta nije opterećen scenografijom. Sve potrebno već je tu - Mediteran, borovi i dorski stupovi. Jedina scenografija efektna su videa **Ivana Marušića Klifa** koji umnožavaju aktere ili donose motive s antičkih građevina i umjetnina teslike krvi, vina i smrti. Predstava je u cjelini veoma uspješna, odaje siguran, promišljen i kreativan rad s jakom antiratnom idejom i dobro odmjerenim elementima komike i tragike. ●